ספר הקנה — סוד חליצה וכוונותיה

סוד חליצה וכוונותיה.

וגם אמר וחלצה נעלו מעל רגלו ונתעוררו חז"ל לומר אם אינו רוצה לייבם חולצת א"ל ר' על זו המצוה נתפשים כל האומות באמרם וכי בעבור שחלצה נעלו תהא מותרת ומה פטור יש בדבר זה כי תינח גט אשה ראייה שגרשה ופטרה גט חירות נמי אלא הכא עד שתחלוץ מנעלו תיפשוט בגדיו מגופו או תעשה סימן באיבריו כעין רציעת העבד וגדול מזה לרוק בפניו, ותינח כשאינו רוצה לייבם אבל כשרוצה ואין מניחין למה תרוק בפניו ועוד כשאין מניחין אותו איך יאמר לא חפצתי והלא ע"כ הוא דאינו חפץ, א"ל ב' שמע והבן סדר המצוה וסודה כתיב כולך יפה רעיתי ומום אין בך וכתיב מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב דע לך כי הנעלים הם המאמרות ונקראים נעלים בעבור שלפעמים נעולים וסגורים כענין מלך אסור ברהטים, וכאשר ייבם הראה שהיא קשורה בנעלים כי הנעל ברגל עומד ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וע"י היבום תקשור הנפש ההיא במשפחתו וביותר באשת חיקו והנה השאיר לאחיו שם ושאר בישראל, ואם חלצה הנעל מעל רגלו הראה אשתו במעשהו בענין חליצתו שדחה את אחיו ורחקו מאשת חיקו וכל משפחתו ונחשב לאחיו לאכזרי בלא רחמים ולא השאיר לא שם ושאר בישראל, וע"כ בזמן שהם מכוונים למצוה מיבמין ולא חולצין ובזמן שאינם מכוונים חולצין ולא מיבמין ואם ייבם אבא שאול אומר הולד ממזר אלא שהחכמים ראו והבינו ולא חשו כי אמרו מה מזה בזמן הגלות, מ"מ יש לך להבין דבריהם מה ראו והתירו ערוה אלא הוא דאמרי לך אין שומעין להם להתיר ערוה במזיד, האמת בני הריחוק הזה הוא בנפש המת לבדו ולא למעלה שע"כ אמר וחלצה נעלו ולא נעל הרוחני כי אין לך דבר שלא הרהרה בו תורה: